

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 16 0 К 000771 20 Кж 3
Бања Лука, 08.03.2021. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Весне Антонић као предсједника вијећа, др Вељка Икановића и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против осуђеног Е. Х., за неправо понављање кривичног поступка поступка, одлучујући о жалби његовог браниоца изјављеној против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000771 20 Кв 6 од 26.02.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 08.03.2021. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца осуђеног Е. Х. изјављена против рјешења Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000771 20 Кв 6 од 26.02.2020. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000771 20 Кв 6 од 26.02.2020. године одбијен је као неоснован приједлог осуђеног Е. Х. за неправо понављање кривичног поступка ради изрицања јединствене казне по правноснажним пресудама Окружног суда у Приједору број 16 0 К 000771 19 К од 11.12.2019. године и Суда Босне и Херцеговине број С1 3 К 008339 12 К од 23.02.2012. године.

Против овог рјешења благовремено је изјавила жалбу његов бранилац М. Ц., адвокат из Б. Л., због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да овај суд поступи у складу са својим овлашћењима.

Пошто је испитао побијано рјешење у вези са жалбеним приговорима овај суд је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Пажљивом анализом побијаног рјешења нису нађене битне повреде одредаба кривичног поступка, на које се жалбом указује, а све одлучне чињенице су правилно и потпуно утврђене и на њих је правилно примијењен кривични закон. Према стању списка осуђени је казну затвора по пресуди Суда БиХ издржао 08.10.2014. године, а кривично дјело за које је оглашен кривим пресудом Окружног суда у Приједору починио је у току 2019. године, због чега се не ради о стицају кривичних дјела из члана 56 став 1 Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), тако да није могуће ни изрицање јединствене казне за ова дјела. Жалба погрешно полази од схватања да се одредба члана 341 Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем

тексту: ЗКП РС) може самостално примијенити на конкретни случај, занемарујући да је подлога за њену примјену материјална одредба члана 56 став 1 КЗ РС о стицају кривичних дјела. Све то првостепени суд је правилно и потпуно утврдио, правилно примијенио кривични закон и о томе дао ваљане разлоге, тако да нису почињени пропусти које жалба наводи за основ побијања првостепеног рјешења.

С обзиром на изнесено ваљало је из наведених разлога жалбу браниоца осуђеног одбити на основу члана 337 став 3 ЗКП РС и одлучити као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибих

Предсједник вијећа
Весна Антонић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић